

Od: Mitja Šuštar - GLOSA

Poslano: Ponedeljek, 30. maj 2022, 16:49

Zadeva: Boris Pahor (1913, Trst – 2022, Trst)

Poslovil se je neizprosni borec proti fašizmu in drugim totalitarnim režimom, razumnik, domoljub, pisatelj, kandidat za Nobelovo nagrado, Prešernov nagrajenec, prejemnik najvišjega francoskega državnega priznanja Vitez legije časti, avstrijskega Častnega križa za znanost in umetnost za ozaveščanje o nevarnostih fašizma, nagrade Sveta Evrope Državljan Evrope itd. itd. ...

Kot sedemletnik je jokal ob fašističnem požigu slovenskega Narodnega doma v Trstu, kot sedemnajstletnika ga je obšel neizmeren stud, ko je v mirnodobnem stanju 56 fašističnih pušk pomorilo štiri bazoviške junake. Do včeraj, 29. maja 2022, je bil zadnji, ki je osebno poznal Ferda Bidovca, prvo žrtev fašizma v Evropi!

Častitljivi Gospod Boris Pahor – dasiravno skromni Človek, ste več naredili za ugled in prepoznavnost slovenskega jezika in kulture zunaj slovenske domovine kot prenekateri, ki se rad sonči v soju žarometov.

Odšli ste za večno, a ostajate večni!

**Sindikata Glosa,
Mitja Šuštar**

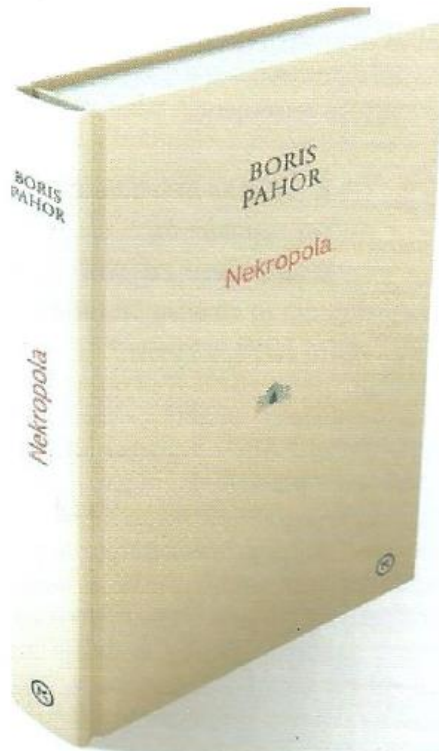

Poslovil se je Boris Pahor

Konec maja je svojo življenjsko pot sklenil eden najbolj znanih slovenskih pisateljev ter mislecev, ki je preživel najhujše trenutke 20. stoletja in svoje življenje prelil v vrhunsko literaturo, esejistiko in premisleke o stanju sveta. Boris Pahor je bil star 108 let.

Rodil se je leta 1913 v slovenski družini v Trstu. Kot otrok je bil priča znanemu fašističnemu požigu tamkajšnjega Narodnega doma. V medvojnem obdobju je sodeloval s slovenskimi antifašističnimi intelektualci in tigrovci. Leta 1940 je bil vpoklican v italijansko vojsko in poslan v Libijo, od koder je bil kot vojaški prevajalec premeščen v taborišče za ujete častnike jugoslovanske vojske pri Gardskem jezeru. Po kapitulaciji Italije se je leta 1943 vrnil v Trst in se pridružil Osvobodilni fronti, januarja 1944 pa so ga prijeli domobranci in ga predali nemškimi oblastem. Nato je bil zaprt v več nemških koncentracijskih taboriščih. Taboriščne izkušnje je strnil v romanu *Nekropola* (1967), ki je bil leta 1990 preveden v francoščino, nato pa še v številne druge jezike in je Pahorju tudi prinesel svetovno prepoznavnost. Nje-

govi romani so bili vselej avtobiografsko obarvani, pisal pa je tudi zbirke esejev in spomine. Po vojni je v Trstu izdajal revijo *Zaliv*, v kateri so objavljali slovenski oporečniki. Znan je njegov intervju z **Edvardom Kocbekom**, objavljen v omenjeni reviji sredi sedemdesetih let, v katerem je

» *Nekropola* – eden najbolj znanih romanov Borisa Pahorja.

ta prvič javno spregovoril o povojnih pobojih. Zaradi objave intervjuja so Pahorju jugoslovanske oblasti nato za nekaj časa prepovedale vstop v državo.

»Poslovil se je neizprosni borec proti fašizmu in drugim totalitarnim režimom, razumnik, domoljub, pisatelj, kandidat za Nobelovo nagrado, Prešernov nagrajenec, prejemnik najvišjega francoskega državnega priznanja Vitez legije časti, avstrijskega Častnega križa za znanost in umetnost za ozaveščanje o nevarnostih fašizma, nagrade Sveta Evrope Državljan Evrope itd. itd. Kot sedemletnik je jokal ob fašističnem požigu slovenskega Narodnega doma v Trstu, kot sedemnajstletnika ga je obšel neizmeren stud, ko je v mirnodobnem stanju 56 fašističnih pušk pomorilo štiri bazoviške junake. Do včeraj, 29. maja 2022, je bil zadnji, ki je osebno poznal **Ferda Bidovca**, prvo žrtev fašizma v Evropi! Častitljivi Gospod Boris Pahor – dasiravno skromni Človek, ste več naredili za ugled in prepoznavnost slovenskega jezika in kulture zunaj slovenske domovine kot prenekateri, ki se rad sonči v soju žarometov. Odšli ste za večno, a ostajate večni!« pa je velikanu slovenske misli v slovo zapisal predsednik Sindikata kulture in narave Slovenije – Glosa **Mitja Šuštar**.

G. I.